

Hasretimi Yetim Bıraktın

– Mustafa Kara · 29 Ağustos 2015

Özlemlerim vardı benim
Yere göğe sığdıramadığım
Oysa sen...
Bir merhabaya sığdırıp
Hasretimi yetim bıraktın...
Sen yetim bıraktın hasretimi
Elinden tutmadın
Düştüğünde kaldırıp bana getirmedi
Bir tekme de sen vurup
Toprağa bulayıp
Kimsesizler çöplüğünde bıraktın...
Sen özlemlerimi yetim bıraktığın gibi
Benim de bırakmamı istercesine
“Vazgeç” diyerek
Bir tekme de benim vurmamı istedin...
Hasretimi yetim bıraktın
Benden de kimsesiz bırakmamı isteme...
Ben anladım ki
Hasretim güçsüzmüş
Dayanamadı sensizliğe
İhtiyacı vardı sana...
Ellerinden tutmanı istedi
Yapamadın, bir tekme de sen vurdun.
Sahiplenemedin
Hasretimi yetim bıraktın...
Gözyaşı döktüğünde, yandığında
Ben vardım yanında hasretimin
Senin yapamadığını ben yaptım.
Acısına ortak olup,
Gözyaşlarını sildim, tuttum ellerinden.
Yok olmasına izin vermedim
Umudu olsun istedim
Oysa sen,
Hasretimi yetim bıraktın...Hep seni bekledi hasretim
Beş dakikaya razıydı

Belki, belki gelir de
Özlemlerime ilaç olur, acısını dindirir diye
Hep bekledi...
Ve sen
Beş dakikayı bile çok gördün
Hasretimi yetim bıraktın...
//Şimdi sen hasretimi yetim bırakmanın günahı ile yanarken
Ben sana olan özlemlerimi büyütmenin sevabıyla yaşayacağım//
Mustafa KARAAHMETOĞLU
Aralık 2013